

maga kőborol az erdőben, a juhok nyájba tömörülnek." /Spurgeon/
on/

Jézus Krisztus gyülekezetének lelkigondozó közösségé kell lenni, naponként intenünk kell egymást; vigyáznunk kell egymásra, hogy közülünk senki ne keményíttessék meg a bűnnek csalárdsága által. Az eredeti szöveget szabad így is értelmeznünk: "Senkit ne tegyen megátalkodottá a bűn csábítása." Ez három vonatkozásban jelentkezhethet: a gazdagság csábítása /Mt 13, 22/, a kívánság csábítása /Ef 4,22/, és az igazságtalanság csábítása /2 Thessz 2,10/.

Vajjon nem ebben a felelősség-hordozásban kell-e megújulnunk? A bűn útjára tévedt ember mindig ezt kérdezi: "Avagy őrizője vagyok-e én az én atyámfiaának?" /Gen 4,9/ A Krisztusban új életet nyert ember pedig a kérdőmondatot kijelentőmondatná teszi: Igen, őrizője vagyok az én atyámfiaának.

3. Vigyázatok, hogy mindvégig megálljatok.

Jó megszívlelnünk, amit ezzel kapcsolatosan Kálvin mond: "Végeredményképpen kimondhatjuk, hogy csak az az igazi hívő, ki tántoríthatatlanul meg van arról győződve, hogy Isten neki kegyes és jóakaró atyja, kinek jóakaratából önmagának mindent megígér; csak az az igazi hívő, ki az önmaga iránt való isteni jóakarát ígéreteiben bízva előre is kétségtelenül várja az üdvösséget, amint az apostol mondja e szavakkal: "Ha ama fundamentomot, amelyhez támaszkodunk, erősen megtartándjuk mind végig." /Károlyi fordítás/ Úgy vélekedik ugyanis, hogy csak az reménykedik az Úrban helyesen, aki bizton bizvást dicsekedik az-
zal, hogy ő a mennyek országának örököse." /Inst.III.2,16/

"Részeseivé lettünk Krisztusnak". Hogy ez a kifejezés, mely egyedül ebben a levélben fordul elő, mit jelent, kifejtve megtaláljuk Efezus 2,5-6-ban: "De az irgalomban gazdag Isten